Școala cu nouă materii

Imaginează-ți o școală în care te înscrii pentru toată viața. Are un Învățător, are clase, are un atelier de practică și, la capăt, o diplomă. În ea nu se predau matematica sau istoria, ci nouă materii: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea și înfrânarea poftelor.

Aceasta este școala lui Hristos. Cine intră în ea devine ucenic, iar ucenicul are o singură țintă: să-i parcurgă materiile până la capăt și să ajungă la roada Duhului, adică la chipul lui Hristos în el. Diploma lui nu sunt lucrările mari, ci însușirile lui Hristos. Școala aceasta arată cum trăiesc cetățenii Împărăției lui Dumnezeu încă de acum: nu se nasc gata făcuți, ci învață zi de zi să trăiască după legea Împăratului lor.

Domnul Isus a deschis această școală când le-a lăsat ucenicilor porunca: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile" (Matei 28:19). A fi ucenic înseamnă a fi în școală. Prin porunca aceasta, Domnul le spunea ucenicilor Săi: puneți oamenii într-o școală de ucenicie, ca s-o parcurgă și să devină ca Mine.

Orice elev se pregătește ca să ducă școala la capăt și să primească diploma, ca apoi să-și poată practica meseria. Diploma școlii lui Hristos este scrisă în Biblie: „Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege." (Galateni 5:22-23) Aceasta au hotărât profesorii să obținem: roada Celui care ne este profesor.

Școala aceasta are însă ceva ce o școală obișnuită nu are. Un elev învață mai ales teorie. Ucenicul are în plus un atelier, unde pune în lucru ce a învățat la fiecare materie. Materiile lui Hristos nu sunt o teorie de învățat pe de rost. Dumnezeu ne învață cum să trăim în situațiile practice din fiecare zi. El ne aduce întâmplări și împrejurări prin care trecem, ca să creștem în aceste însușiri ale Duhului, care sunt însușirile lui Hristos.

Materiile pot fi privite și ca niște clase. În clasa întâi deprindem lucruri mici, mărunte. Dragostea vine la final, pentru că ea este ținta tuturor învățăturilor. Nu avem dragoste din prima zi, ci trecem prin multe etape până acolo. Așa se trăiește Împărăția de acum: aici, pe pământ, pas cu pas, clasă după clasă.

În școala aceasta există un pericol. Ne înscriem cu un scop limpede, și totuși de atâtea ori pierdem din vedere lucrul de căpătâi: de ce suntem în școală și ce avem de făcut acolo. Ne abatem de la materiile care se predau, facem tot felul de lucruri și nu mai urmărim planul pe care Dumnezeu îl are cu noi. Ne place să credem că suntem în școală, dar uităm repede materiile și ne lăsăm purtați de alte gânduri.

Uită-te încă o dată la lista roadei Duhului. În ea nu apare nicio lucrare. Lista vorbește despre dragoste, bunătate și îndelungă răbdare. Nu spune ce lucrări mari a făcut unul sau altul, ca și cum ar intra în roada Duhului.

De aceea credinciosul nu are pe pământ alt scop decât roada Duhului. Evanghelizarea, panourile și celelalte lucrări din planul lui Dumnezeu de mântuire, oricât le-am socoti de mari, sunt pe planul al doilea. Când Dumnezeu învrednicește pe cineva de o lucrare, i-o dă pentru că l-a găsit vrednic, dar lucrarea nu este subiectul principal al vieții de credincios. Poți să împarți broșuri, să mergi în parc, să faci tot ce faci, și totuși să nu crești deloc în îndelungă răbdare.

Contează apoi și cum parcurgem materiile. Școala are un Elev principal: Domnul Isus, care a trecut El Însuși prin ea înaintea noastră. El a adus Împărăția și a trăit El Însuși legile ei, ca să ne arate drumul. Atitudinea cu care parcurgem materiile trebuie să fie a Lui, felul în care a trecut El prin această școală.

Nu este vorba de felul în care trecem adesea prin școala obișnuită, grăbiți și cu ochii la ceas, să vedem cât de repede putem pleca. Materiile școlii lui Hristos trebuie să ne preocupe zilnic. La școală avem la prima oră matematică, apoi limba română, apoi istorie, apoi geografie. Tot așa ne trebuie și nouă studiul nostru de fiecare zi: cum să creștem și să ducem la capăt aceste materii.

Ca să ajungem la capăt, folosim învățăturile Domnului Isus. Ele sunt sămânța lui Dumnezeu din care pornește viața. Cu ajutorul lor creștem până la maturitate, până la coacere și la diplomă. Cuvântul lui Dumnezeu ne cheamă să fim desăvârșiți, să ajungem la statura de om mare.

Școala cu nouă materii nu este deci o activitate printre altele, ci rostul vieții de ucenic. Lucrările sunt pe planul al doilea; dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea și înfrânarea poftelor sunt cele cu care vom rămâne în final.

Întreabă-te la capătul zilei nu doar ce ai făcut, ci la ce materie ai crescut. Primește întâmplările zilei ca pe un atelier în care Învățătorul te face asemenea Lui. Domnul să ne ajute să rămânem în școala Lui, pe urmele Elevului principal, până la diplomă.

Sursa: *Școala cu nouă materii* — Cuvânt Curat
cuvantcurat.ro/articole/scoala-cu-noua-materii